

Waarden en waarde van wetenschappelijk onderzoek DEEL II

Een vorige keer betoogde ik dat wij als onderzoekers de legitimiteit en kwaliteit van ons onderzoek nog beter moeten onderbouwen. Voor de fijnproevers onder u is het de moeie waard om nog eens het recente rapport te lezen van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW): 'Vertrouwen in Wetenschap'. In tegenstelling tot wat wel eens wordt beweerd, is er volgens dit rapport geen aanwijsbare afname van vertrouwen – daarvoor is meer onderzoek nodig. De president van de KNAW stelt wel dat de wetenschap meer moet laten zien hoe zij werkt, met alle onzekerheden van dien. Het KNAW-rapport stelt dat vertrouwen in de wetenschap afhangt van de vraag of wetenschappers de goede dingen doen en of ze die op de juiste manier doen. Of we de goede dingen doen, hangt deels af van de waarde van de resultaten. Momenteel is er dan ook veel aandacht voor *double impact*; wetenschap moet niet alleen door andere wetenschappers gewaardeerd worden, zoals we meten aan de hand van citaties, maar ook door de maatschappij: valorisatie. Een interessante, maar weerbarstige uitdaging.

De impact op wetenschappers onderling is goed te meten: hoe vaak wordt een bepaalde publicatie of een bepaalde onderzoeker geciteerd? Hieraan kleven ook nadelen. Citaties hoeven namelijk niet altijd een positieve, inhoudelijke erkenning van het geciteerde werk te betekenen. Je kan ook gewoon iets citeren omdat anderen dat doen. Of om de juiste mensen te vriend te houden. Veel nadruk op citaties in relatie tot een specifieke onderzoeker kan ook leiden tot de versterking van een 'sterrencultuur', met veel aandacht voor individuele onderzoekers, terwijl onderzoek juist vaak een kwestie van teamwork is.

Toch kun je aan de hand van citaties ook interessante patronen ontdekken, bijvoorbeeld in populaire onderzoeksthema's. Ik heb dat

Of wetenschappers goede dingen doen, hangt deels af van de waarde van de resultaten

benieuwd of die artikelen ook actuele thema's in de praktijk betreffen, en dus in potentie praktische waarde hebben.

Vier van de tien artikelen gaan over leveranciersrelaties: hoe creëer je een effectief partnership; hoe kan vertrouwen een meer flexibele supply chain ondersteunen; hoe kunnen leveranciers bijdragen aan het verlagen van productie- en transactiekosten? Nog steeds een actueel thema, hoewel we het nu vaak *supplier relationship management* of *contract management* noemen. Twee van de tien gaan over leveranciersselectiemethoden: wat voor analytische methoden zijn er, wat zijn de criteria? Daaronder ook de nummer 1 van deze top 10. Misschien iets minder prominent op de agenda, maar nog steeds actueel: hoe meet en weeg je meer subjectieve factoren zoals *sustainability*? En dan zijn er nog drie artikelen met elk een apart onderwerp: contractvormen en

incentives; leveranciers bij productinnovatie betrekken; en leveranciersnetwerken. Het eerste is een meer klassiek thema, de andere twee zijn vooral in opkomst.

Het tiende en laatste artikel (op een tweede plaats) is '*Purchasing Must Become Supply Management*' van Peter Kraljic. Een artikel over *category sourcing*, maar ook (toen al) over *maturity*. Kraljic schreef het in 1983. Het recentste artikel in de top 10 komt uit 2004, maar de meeste zijn van eind jaren 90. Oudere artikelen hebben meer tijd gehad om geciteerd te worden, maar hier lijkt het om gouwe ouwe te gaan, die ook nu nog goed aansluiten bij de praktijk. ◉

Finn Wynstra is hoogleraar Inkoop en Supply Management bij de Rotterdam School of Management.

Finn Wynstra

